

En l'adéu a M. Lluïsa Cortada

Després d'una malaltia que, normalment, a les notes mortuòries s'amaga sota l'eufemisme de "llarga", el passat dia 30 d'abril va morir al seu domicili Maria Lluïsa Cortada; tanmateix en ella aquesta afecció no va tenir de manera manifesta una trajectòria llarga: feia poc més d'un any que havia mort el seu espòs, Lluís Millet i Loras, amb qui va conviure cinquanta cinc anys, sense que aleshores pogués preveure la causa que l'ha portat al desenllaç.

Durant força anys, Cortada va ser "la" clavicembalista catalana de referència, la que acaparava una gran part de les presències del seu instrument en el concertisme barceloní; això basat en el seu solidíssim i extens currículum acadèmic gestat inicialment al Conservatori Superior de Música de Barcelona i ampliat posteriorment a Munic i a Amsterdam, amb mestres de tant de relleu com Kenneth Gilbert i Gustav Leonhardt, especialment aquest últim, de qui fou una deixeblla molt devota, i amb presència també a la famosa i prestigiosa Accademia Chigiana de Siena.

M. Lluïsa Cortada, en el concert de presentació del clavicèmbal del Palau de la Música Catalana, el 17 de març de 1972. (c) Centre de Documentació de l'Orfeó Català (CEDOC).

Aquest guix de formació el va

traslladar a la seva casa mare, l'esmentat Conservatori Superior Municipal de Música, on fou catedràtica fins a la jubilació. Al mateix temps, la seva incansable inquietud la portà a doctorar-se en història de l'art, especialitat de musicologia, per la Universitat Autònoma de Barcelona amb una tesi sobre l'obra d'un rellevant membre de l'escola montserratina, el pare Anselm Viola.

Com a concertista va actuar a diferents auditoris, no solament de Catalunya, sinó també de l'Estat i als Estats Units, tot destacant així mateix la seva participació en diversos enregistraments discogràfics.

M. Lluïsa Cortada, al clavicèmbal, al costat de Montserrat Torrent, a l'orgue, en un concert de la temporada Euroconcert al Palau de Pedralbes el 6 d'octubre de 2003, en què van interpretar els concerts per a dos teclats del pare Antoni Soler. (c) Arxiu Montserrat Torrent.

Maria Lluïsa Cortada oferí conferències especialment a partir del seu doctorat, en què mostrà la seva vasta cultura, musical i no solament musical, i una inquietud intel·lectual expansiva.

A nivell personal era una persona amb un gran sentit de l'amistat, li agradava molt relacionar-se, tenia un tracte afable i natural, negat a l'artifici, i alhora gustos selectes -com el seu espòs, era una gastrònoma excel·lent i ensem cuinera-, i tenia una energia i una vitalitat encomanadisses, sobre la base d'un substrat ètic impecable, d'un elevat gruix intel·lectual i d'un senyoriu i distinció de raça.